

[Kirkegaard]

værré med de ændringsforslag, som regeringen har fremsat.

Jeg kan sige, at vi, som jeg også har tilkendegivet i betænkningen, stemmer imod skattereformen ved tredje behandling. Det betyder så, at vi stemmer imod alle 23 skatteforslag. Det synes jeg da er en konsekvent holdning til tingene. Man kunne selvfølgelig være konsekvent på en anden måde, nemlig ved at være konsekvent populistisk og stemme for alle nedsættelser og imod alle stramninger. Men det vil vi ikke. Vi vil gerne tone rent flag og sige: Den skattereform, der ligger nu, er vi imod, og den stemmer vi imod.

Ændringsforslagene: Der er ingen tvivl om, at der er nogle af disse ændringsforslag, som trækker tingene i den rigtige retning – også efter vores opfattelse. Her har vi besluttet, at regeringens ændringsforslag vil vi unnlade at stemme til.

Vi er enige i regeringens ønske om lavere personskat, men vi er, som det er fremgået af mit indlæg, uenige i valg af metode. Efter vores opfattelse flytter skattereformen de skattepolitiske hegnspele i socialdemokratisk retning og derfor efter vores opfattelse i forkert retning, og det kan under ingen omstændigheder være Det Konservative Folkepartis opgave at stemme for noget sådant.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Når hr. Kirkegaard så præcist kan udpege et ganske bestemt minut den 16. juni som tidspunktet for forhandlingernes sammenbrud, gør han det på den måde, at finansministeren udpeges som den skyldige, der absolut ikke vil mere.

Som en af dem, der har fulgt forhandlingerne hele vejen igennem, må jeg sige, at det var finansministeren faktisk meget længe om at finde ud af. Vi andre havde konstateret det et godt stykke tid i forvejen, men finansministeren holdt tappert ud; det er jo trods alt hans opgave at prøve at lede forhandlingerne frem til et resultat.

Jeg har været med i nogenlunde den samme personkreds mange gange, når vi har forsøgt at lave forlig, og almindeligvis er vi da også kommet til et resultat. Det kan undre, at det hele skulle blive så anderledes, blot fordi nogle af personerne er flyttet over på den anden side af

bordet. Substansen, der var lagt frem, var jo ikke så forskellig fra ting, vi har set tidligere.

Forhandlinger af den art plejer at begynde med, at man giver nogle markante meninger, og så går man derefter meget hurtigt over til at arbejde sig hen imod hinanden, og jeg må sige, at det, jeg har oplevet denne gang, er den største skuffelse, jeg har haft med hensyn til forhandlinger i de 6 år, jeg har siddet i Folketinget. Jeg er dybt skuffet over, at vi ikke nåede et resultat. Men jeg tør sige, at det er regeringen, der har ønsket at nå et resultat, og det er Venstres og De Konservatives repræsentanter, der har skuffet mig dybt.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Der er jo den fordel ved de forhandlinger, der har fundet sted denne gang i forbindelse med skattepakken, at der har været en meget bred forhandlerkreds. Der er mange af os, der har været med til samtlige møder, og som derfor har et førstehåndskendskab til, hvordan forhandlingsklimaet var, og hvornår noget skete, hvornår dette berømte jerntæppe gik ned. Og jeg synes, at hr. Kirkegaard skulle stoppe sin jammer.

Kravene fra K og V var mange. Der var mange saglige krav, der var mange saglige indvendinger, og der var også mange politiske indvendinger, men på et eller andet tidspunkt kom V og K ud til pressen. Man gik ud med pressemeddelelser og med udtalelser i radio og fjernsyn og sagde: Jamen vi har ikke ret mange krav. Vi har i virkeligheden kun tre ting, vi skal have ændret: Filosofien bag det hele er gal, den skal ændres. Helheden er gal, den skal ændres. Og sigtet er galt, det skal også ændres.

Hvis det er sådan, at det hele bare skal ændres og man i øvrigt ikke har nogen krav, så er det da klart, at der ikke kommer nogen bukser ud af det skind. Mange af K og V's indvendinger er jo hørt, og der er kvitteret for dem i store dele af den borgerlige presse. Derfor er der ikke andet at sige til det, end at V og K ikke ønskede noget forlig, og de har da også været utrolig passive i Skatteudvalget til det hårde daglige arbejde, hvor der skulle skrives betænkninger, læses bilag, osv.

Skidt nu med det, men jeg vil gerne stille hr. Kirkegaard to helt kontante spørgsmål. Vi kender alle sammen forhistorien: Vi har lavet skat-